

**Παρέμβαση για την λάθος εκφώνηση στα θέματα του μαθήματος ΑΟΘ των Επαγγελματικών
Λυκείων**

Με την ιδιότητα του Αρχισυντάκτη του εκπαιδευτικού - οικονομικού περιοδικού «ΞΕΝΟΦΩΝ», το οποίο στηρίζει, προωθεί και καλλιεργεί την ανάπτυξη της Οικονομικής Επιστήμης στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, με αίσθηση ευθύνης απέναντι στους μαθητές και τους συναδέλφους οικονομολόγους εκπαιδευτικούς, επιθυμώ να εκφράσω τη θέση μου σχετικά με το πρόβλημα που προέκυψε στις εξετάσεις του μαθήματος Αρχές Οικονομικής Θεωρίας (ΑΟΘ) στα Επαγγελματικά Λύκεια (ΕΠΑΛ) της 19^{ης} Ιουνίου 2021.

Συγκεκριμένα:

Το Ονομαστικό ΑΕΠ δείχνει την χρηματική αξία της παραγωγής μίας οικονομίας σε τρέχουσες τιμές. Σε μία οικονομία που παράγει ένα αγαθό, αυτό υπολογίζεται ως εξής:

$$\text{Ονομαστικό ΑΕΠ}_{2010} = P_{(2010)} \cdot Q_{(2010)} \Leftrightarrow 100 = 5 \cdot Q_{(2010)} \Leftrightarrow Q_{(2010)} = 20 \text{ μονάδες προϊόντος.}$$

Το Πραγματικό ΑΕΠ δείχνει την χρηματική αξία της παραγωγής μίας οικονομίας σε σταθερές τιμές του έτους βάσης. Εφόσον έτος βάσης είναι το 2011, κατανοούμε ότι:

$$\text{Πραγματικό ΑΕΠ}_{2010} \text{ σε σταθερές τιμές του 2011} = P_{(2011)} \cdot Q_{(2010)} = 10 \cdot 20 = 200 \text{ χρηματικές μονάδες.}$$

Από την παραπάνω ανάλυση εξάγεται το συμπέρασμα ότι: $\Delta T_{2010} = \frac{100}{200} \cdot 100 = 50$.

Σύμφωνα με την εκφώνηση όμως ο $\Delta T_{2010} = 80$. Με τη χρησιμοποίηση του λανθασμένου αυτού δεδομένου, προκύπτουν δύο διαφορετικά αποτελέσματα κατά τον υπολογισμό του ΑΕΠ του 2010 σε σταθερές τιμές του 2011 και αυτό δεν είναι επιστημονικά αποδεκτό. Το πρόβλημα που προκύπτει αφορά την βαθμολόγηση εκείνων των μαθητών, οι οποίοι στηριζόμενοι σε λάθος δεδομένο, προχώρησαν σε λανθασμένο υπολογισμό του ΑΕΠ του 2010 σε σταθερές τιμές του 2011. Θεωρούμε ότι οι μαθητές αυτοί δεν πρέπει να «τιμωρηθούν».

Θα μπορούσε δηλαδή, κάποιος μαθητής να στηριχτεί στο λάθος δεδομένο και να υποστηρίξει ότι:

Πραγματικό ΑΕΠ₂₀₁₀ = $\frac{\text{Ονομαστικό ΑΕΠ}_{2010}}{\Delta T_{2010}} \cdot 100 = \frac{100}{80} \cdot 100 = 125$, το οποίο είναι λανθασμένο. Επίσης, ισχύει ότι: Πραγματικό ΑΕΠ₂₀₁₀ = $P_{2011} \cdot Q_{2010} \Leftrightarrow 125 = 10 \cdot Q_{2010} \Leftrightarrow Q_{2010} = 12,5$ μονάδες προϊόντος, το οποίο είναι κι αυτό λανθασμένο.

Με αφορμή το ανωτέρω λάθος, θα ήθελα να εκθέσω τους εξής προβληματισμούς.

Πρώτον, εάν το λάθος είναι τυπογραφικό ή παρόραμα, γιατί δεν δόθηκε διευκρίνιση κατά την διάρκεια της εξέτασης;

Δεύτερον, επειδή υπάρχει τυπικά η δυνατότητα να χρησιμοποιούνται διαφορετικές και εναλλακτικές μεθοδολογικές προσεγγίσεις στον υπολογισμό των διαφόρων μακροοικονομικών μεγεθών, η ερώτηση είναι γιατί δεν έγινε ο απαραίτητος έλεγχος και οι προβλεπόμενες επαληθεύσεις, έτσι ώστε να αποφεύγονται λάθη και ανακρίβειες;

Τρίτον, εάν το λάθος δεν είναι τυπογραφικό ή παρόραμα, μήπως ο τρόπος που καταρτίζονται οι επιτροπές δεν είναι ο ιδανικός; Θέτω αυτόν τον προβληματισμό διότι

**Παρέμβαση για την λάθος εκφώνηση στα θέματα του μαθήματος ΑΟΘ των Επαγγελματικών
Λυκείων**

γνωρίζουμε ότι από τις επιτροπές αποκλείονται όσοι οικονομολόγοι διαθέτουν βοήθημα ή εκπαιδευτικό ιστότοπο. Δηλαδή, οι συνάδελφοι εκείνοι που έχουν μία αρκετά σοβαρή εμπειρία. Γιατί θεωρείται εκ των προτέρων ότι δεν είναι άξιοι εμπιστοσύνης;

Τέταρτον, επειδή, ειδικά στα θέματα του μαθήματος Αρχές Οικονομικής Θεωρίας των ΕΠΑΛ, τα λάθη στις εκφωνήσεις είναι πολύ συχνά, με συνηθέστερο την κακή χρήση του Δείκτη Τιμών. Η Πολιτεία πρέπει να βρει τρόπο να σταματήσει η σύγχυση που δημιουργείται σε μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Πέμπτον, είναι ένα θέμα γιατί οι μαθητές των ΕΠΑΛ διδάσκονται στοιχεία Μακροοικονομίας, ενώ το σωστό θα ήταν να διδάσκονται Οικονομική Θεωρία, δηλαδή, τόσο Μικροοικονομία (Ζήτηση, Παραγωγή, Κόστος, Προσφορά, Ισορροπία, Μορφές Αγοράς), όσο και Μακροοικονομία; Και, αντίστροφα, οι μαθητές των ΓΕΛ να διδάσκονται σε βάθος τόσο τη Μικροοικονομία, όσο και τη Μακροοικονομία, όπως συμβαίνει στις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Έκτον, η παραπάνω αρνητική συγκυρία, αναδεικνύει μία σειρά δομικών προβλημάτων και κακοδαιμονιών του εκπαιδευτικού μας συστήματος, κυριότερο των οποίων είναι η έλλειψη νέων, σύγχρονων βιβλίων με πληθώρα ασκήσεων, παραδειγμάτων και εφαρμογών από την οικονομική πραγματικότητα, έτσι ώστε οι μαθητές να αποκτούν στέρεα οικονομική γνώση, και όχι απλά να χρησιμοποιούν τύπους και σχέσεις με μηχανικό τρόπο.

Ελπίζουμε ότι οι παραπάνω επισημάνσεις μπορούν να αποτελέσουν την αφορμή για την πραγματική ενίσχυση, εκσυγχρονισμό, ανανέωση και επανασχεδιασμό της διδασκαλίας των οικονομικών μαθημάτων στη δευτεροβάθμια βαθμίδα στη χώρα μας προς όφελος των ίδιων των μαθητών, αλλά και της χώρας συνολικά.

Με εκτίμηση,

**Ο Αρχισυντάκτης του
[περιοδικού ΞΕΝΟΦΩΝ](#)**

Αριστείδης Νότης